

TANEC SE PSY

Pondělí, 23. července 2007

Určitě vzpomínáte, že jsem vám slíbila něco neobvyklého o pejscích - psala jsem, že jedna z kudlanek, Saara, nejen s rodinou, ale i s papouškem a dalším "havičím". A mimo manželku, děti a papouška se u nich v rodině cvičí i psi. A to nejen běžným způsobem... A tak vás dnes vás zvou do tanečních s pejsky: "taneční s pejsky: pte se, co o této soutěži Saara, dcera Katka, "dogdancingováampionka":

Tanec se psy, neboli "Dogdancing", je jeden z mladých kynologických sportů. Vznikl v Anglii, kdy si páteřní trenéři obyčejně poslušnosti zpestřovali cvičení hudbou. Párkrát se předvedli před publikem a zaujali tím dost lidí. Bylo na to tak hezké podívání, že se vbrzku vytvořil klub a postupem času i pravidla pro nový sport pro majitele a jejich mazlíčky. Podstatou Dogdancingu jsou nejrůznější cviky sezené v choreografii tak, aby tvořily celistvou sestavu na hudbu. Mimo klasických cviků, jako je například chůze u nohy, tam mají své uplatnění i "psí kusy" - podávání packy, válení sudů nebo panákování na zadních. Závodníci se snaží navíc vždy vymyslet nové a originální cviky. A tak jsme na závodech například viděli psa, který sbírá houby do košíku, nebo si chytá sklenici whisky... Pro svou volnost, pestrost a jednoduchost se sport rychle rozšířil do celého světa; zatím nejvíce izraelská má v Evropě a Americe. V České republice jsou dva kluby, které pořádají několikrát do roka soutěže. Dogdancing je velmi atraktivní, protože nejsou daná žádná omezení na podobu cviků a soutěže se snaží předvést cvik co nejoriginálnější a často vymyslí něco úplně nového. Na soutěži můžete také vidět nejrůznější plemena - od malého yorského teriéra nebo švédského ovčáka po obry novofundlandské a bernské salašníkové psy. Není to tak, že by měla výhodu určitá plemena, která mají pro cvičení dispoziční (jako jsou například psi nebo švédští labradři), každému týmu psa a člověka hodnotí samostatně. Navíc skoro každý cvik předvedou dva psi stejného plemene a často je to neuvěřitelné, opravdu psy můžete naučit i pár tanečních kroků - sice jim dvakrát nohy přebývají, ale co do dovednosti mohou napodobit téměř základní krok a pár figur tance cha-cha, samba, rumba nebo blues. Jen pozor, abyste pak nevyčetly svému lidskému partnerovi, že to točení v cha-cha umí i váš pes lépe než on, jako se to už jednou stalo mně. Partnera jsem tím moc nepotrápila... Když jsem poprvé jela na závody, ani jsem si předem sestavu na hudbu, neměla jsem totiž žádné vybavení. Vyrazily jsme tenkrát s kamarádkou a jejími dvěma psy z Prahy do Blanska a na místě jsme před začátkem soutěže vzaly psy jeřábky na procházku. Za okamžik se náhle ztratili z očí a když jsem se ohlížela zpět, Way (to je ten můj) byl mokrý jak myš. Za rohem totiž tekla řeka a mořská voda v teplém květnovém dnu můj pes neodolal. Mě to také zchladilo, polil mě studený pot, protože psi mají pochopitelně startovat upravení. Vůbec jsem byla hodně nervózní, byla jsem jako první a jen tak jako se dalo odhadnout, co mi mladý pes v soutěži atmosféře udělá... Nezklamal moje předtuchy, ani v nejmenším - jakmile jsem se psem veškerou na rozlehlou plochu letního stadionu, kde jsem na koberec měla předvést "našeho společného díla", na kterém jsme týdně pracovali, Way zaujala běžící postava za mantinelem. Někdo sice duchaplně zavěšel dvěma ven, ale z psa volala marně k sobě, s radostným pokřikáváním si kolem mantinelu obhlížela stadionu. Pak ho napadlo, že by se mohl vrátit a já (celá rozklepaná jeho ukázkou neposlušnosti) kývla na předátele, že mi už konečně mohou pustit hudbu. Way si naštěstí zřejmě oním během vybil všechny energii a pak tančil jen se mnou (s drobnými chybami), takže v naší kategorii jsme skončili na hezkém druhém místě. I moje kamarádka se umístila, takže jsme se nevraceli s prázdnou a jeřábky jsme měli dobrý pocit, že se nám podařilo předvést, co naši přátelé a tyto nozí gentlemani umí. Pokud byste se chtěli podívat, jak to opravdu vypadá, obdivovat souhrn člověka a psa, jejich společný pohyb v rytmu hudby - (a velkou psí radost z něho), můžete soutěže shlédnout "na vlastní oči" - informace o budoucích soutěžích najdete na stránkách českých klubů. Podívejte se například na <http://www.dogdancing.wz.cz/> nebo <http://www.tanecsepsem.cz/>. A nebo se rovnou můžete podívat, diváci jsou vždycky vítáni. Také se můžete kouknout na klipy uložené na internetu, nádherné jsou například sestavy anglického závodníka Attily Szukaleka (<http://www.dogdance.net/>). A co kdybyste to zkusili s vaším mazlíčkem také? Kateřina